

soudu postačuje, když pachatelovým jednáním bylo zmařeno nebo ztenčeno uspokojení třebaš jen jediného z těchto věřitelů, a jen takové jednání a takový výsledek rozsudek klade obžalovaným za vinu. Trestnost činu obžalovaných nemohla býti dodatečně odčiněna ani tím, že mlýn byl podle rozsudkového zjištění Aloisem J-em v listopadu 1924 prodán za pouhých 170.000 Kč Otakaru D-ému, synu manželů D-ých. Po stránce ryze právní je tomu tak nepochybně; zdánlivý nepoměr mezi penízem 300.000 Kč jako kupní cenou, za kterou koupili mlýn ten podle rozsudkového zjištění obžalování, a penízem 170.000 Kč jako kupní cenou jeho pro Otakara D-ého, vysvětlují rozsudkové důvody způsobem, jemuž zmateční stížnost marně snaží se upříti oprávnění zdůrazňováním okolností, pro právní posouzení činu obžalovaných bezvýznamné, že manželé D-ých dostali prostřednictvím svého syna mlýn neztenčený a nezměněný zase zpět. Právně bezpodstatnou je posléze také námitka zmateční stížnosti, že onu pohledávku obžalované P-ově 30.000 Kč lze Marii D-é snadno bráti v odpor, neboť nesejde ani na tom, že škodlivý účinek trestného činu může býti vhodnými kroky (na př. v souzeném případě snad odpůrčím sporem) dodatečně odvrácen nebo odstraněn (rozh. víd. sb. č. 4480), což ostatně sama zmateční stížnost v zápětí výslovně připouští, ač ovšem jen pokud jde o objektivní stránku trestného činu.

Čís. 2698.

Pod ustanovení § 516 tr. zák. spadá jednání smilné, nikoliv nemravné.

Smilnost jednání předpokládá, že jednání, dotýkajíc se pohlavní sféry, prýští z podrážděnosti pohlavního chtíce nebo směřuje k tomu, by pohlavní pud pachatele nebo jiné osoby byl drážděn, a vědomí pachatelovo, že zdrojem jeho jednání jest právě činnost pohlavního pudu; nejde o smilné jednání ve smyslu § 516 tr. zák., ukojuje-li pachatel nemravným způsobem jinaká hnutí mysli (neslušnou zvědavost).

(Rozh. ze dne 15. března 1927, Zm I 610/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Chebu ze dne 3. srpna 1926, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem proti veřejné mravopočestnosti podle §u 516 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a přikázal věc místně příslušnému okresnímu soudu v Lokti, by o ní v rozsahu zrušení znova jednal a rozhodl, přihlížeje k nezrušenému výroku, že obžalovaný jest vinen přestupkem §§ 487, 488 tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Skutkovou podstatu přestupku podle §u 516 tr. zák. shledává napadený rozsudek v tom, že obžalovaný ukázal pětileté Terezii K-ové v bytě svých rodičů svůj pohlavní úd a vyzval ji, by to vzala do ruky, že je to teplé, že ji pak sviékl, roztáhl jí nohy a prsty obou rukou jí roz-

tahoval rodidla. V úvahách o tomto skutku vyslovují rozhodovací důvody, že nelze míti bezpečně za to, že obžalovanému šlo o ukojení jeho chtíčů, vezme-li se v úvahu, že obžalovaný byl v době skutku jen něco málo starší čtrnácti let, že není nehodnověrným jeho tvrzení, že děvčeti jen proto roztahoval pochvu, by se podíval dovnitř, a že není zjištěno, zda obžalovaný jest pohlavně vyspělý nebo není a lze přisvědčiti spíše druhému. Další úvahy rozsudku zabývají se kladně řešenými otázkami, zda byla jednáním tím hrubě uražena stydlivost, zda skutek mohl zavdati a skutečně zavdal příčinu k veřejnému pohoršení a zda mohl obžalovaný účinek ten předvídati, a vyslovují-li — patrně z důvodu kladného řešení těchto otázek, — že čin jest nemravný a zakládá skutkovou podstatu přestupku §u 516 tr. zák. Právem namítá stížnost, že ustanovení §u 516 tr. zák. stihá jednání smilné, nikoliv jen nemravné a že podle stálé judikatury předpokládá smilnost jednání, že jednání, dotýkajíc se pohlavní sféry, prýští z podrážděnosti pohlavního chtíce nebo směřuje k tomu, by pohlavní pud pachatele nebo jiné osoby byl drážděn. Je-li pohnutkou neb účelem smilného jednání výkyv pohlavního pudu, dlužno pro pojem smilnosti žádati, by si byl pachatel uvědomil, že zdrojem jeho jednání jest činnost právě pohlavního pudu, a nelze spatřovati smilné jednání již v tom, čím ukojuje pachatel — byť způsobem dobrým mravům a zvykům se přičícím, tedy způsobem nemravným — jinaká hnutí své mysli, zejména neslušnou zvědavost, třeba že jsou tato jinaká pohnutí mysli, aniž si toho však pachatel uvědomil, v souvislosti s pohlavním pudem, v podvědomí pachatelově činným. K tomu pak, že v době souzeného skutku pohlavní pud u obžalovaného dosud nepřekročil práh podvědomí, mohou poukazovati okolnosti, jež uvedl nalézací soud v předpokladech závěru, že obžalovanému nešlo o ukojení chlípných chtíčů. Jelikož nalézací soud nezjistil skutečností, opodstatňujících smilnost souzeného jednání, a naopak omezil se na předpoklad, že jednání to spadá pod (širší) pojem činů nemravných, spočívá výrok o přestupku §u 516 tr. zák. na nesprávném použití zákona, i jest zmatečným podle §u 281 čís. 9 písm. a) tr. ř.

Čís. 2699.

Tisková novela (zákon ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n.).
Ustanovení § 14 (1) zákona jest předpisem velícím; uveřejnění podle § 14 (2) zákona, lze uložit i při urážkách menší váhy.

(Rozh. ze dne 15. března 1927, Zm II 402/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto kmetského soudu v Clomouci ze dne 5. května 1926, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti cti, spáchaným tiskem, podle §§ 7, 488 tr. zák. ve spojení s §em 1 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., a nevyhověl odvolání obžalovaného z téhož rozsudku.